

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο Σχέδιο Νόμου «Κύρωση της Σύμβασης αρ. 22 της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως σχετικά με τη διεθνή συνεργασία στον τομέα της παροχής διοικητικής βοήθειας στους πρόσφυγες (υπογραφείσα στην Βασιλεία την 3^η Σεπτεμβρίου 1985)

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Σκοπός της Συμβάσεως αυτής της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως (Commission Internationale de l'État Civil) είναι η εφαρμογή του άρθρου 25 της Συμβάσεως της Γενεύης της 28^{ης} Ιουλίου 1951 για το νομικό καθεστώς των προσφύγων. Ως γνωστόν, η νομική κατάσταση των αλλοδαπών αυτής της ειδικότερης κατηγορίας ρυθμίζεται από την προαναφερθείσα Σύμβαση της Γενεύης, όπως τροποποιήθηκε με βάση το Πρωτόκολλο της 31^{ης} Ιανουαρίου 1967, σχετικά με το ίδιο θέμα. Τα διεθνή αυτά συμβατικά κείμενα περιλαμβάνουν τον ορισμό του «πρόσφυγα» και ρυθμίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των προσφύγων που διαμένουν στο έδαφος των συμβαλλομένων κρατών.

Το άρθρο 25 της Συμβάσεως της Γενεύης αφορά ειδικότερα τη διοικητική συνδρομή που πρέπει να παρέχεται στους πρόσφυγες. Για τον σκοπό αυτό η συγκεκριμένη διάταξη προβλέπει ότι «1. Οσάκις η υπό πρόσφυγος άσκησης δικαιώματος κανονικώς απαιτεί την συνδρομήν αλλοδαπών Αρχών εις άς δεν δύναται ούτος να προσφύγη, αι Συμβαλλόμεναι Χώραι, εις το έδαφος των οποίων διαμένει, θα μεριμνήσουν ίνα η συνδρομή αύτη τώ παρεσχεθή είτε υπό των αρμοδίων αυτών αρχών είτε από διεθνούς τινός αρχής. 2. Αι εις το εδάφιον 1 αναφερόμεναι αρχαί θα χορηγήσουν ή θα μεριμνήσουν ίνα χορηγηθούν, υπό τον έλεγχον αυτών, εις τους πρόσφυγας έγγραφα ή πιστοποιητικά χορηγούμενα κανονικώς εις αλλοδαπούς υπό των εθνικών των αρχών ή μέσω τούτων. 3. Τα κατ' αυτόν τον τρόπον χορηγούμενα έγγραφα ή πιστοποιητικά θα υποκαθιστούν τα εις τους αλλοδαπούς υπό των εθνικών αυτών αρχών ή μέσω τούτων χορηγούμενα επίσημα έγγραφα και θα ισχύουν μέχρις αποδείξεως του εναντίου».

Οι λύσεις αυτές παρουσιάζουν ιδιαίτερο πρακτικό ενδιαφέρον για τους πρόσφυγες, διότι τούς παρέχουν τη δυνατότητα να προμηθευθούν, από τις Αρχές του κράτους του ασύλου, τα έγγραφα που τούς είναι απαραίτητα και ακριβέστερα τα έγγραφα που αντικαθιστούν τις ληξιαρχικές πράξεις, τα αντίγραφα ή τα αποσπάσματα αυτών, και τα οποία, ακριβώς λόγω της ιδιότητάς τους ως προσφύγων, δεν μπορούν να προμηθευθούν απευθυνόμενοι στις Αρχές του κράτους της ιθαγένειάς τους. Έχοντας ακριβώς υπόψη το πρόβλημα αυτό, η Διεθνής Επιτροπή Προσωπικής Καταστάσεως είχε υιοθετήσει, στο πλαίσιο της Γενικής Συνελεύσεως της 8^{ης} Σεπτεμβρίου 1967, την

Σύσταση αρ. 1 με την οποία καλούνταν τα κράτη μέλη να επιτρέψουν στις οικείες αυτών Αρχές να χορηγούν στους πρόσφυγες έγγραφα που να αντικαθιστούν τις ληξιαρχικές πράξεις τις σχετικές με το πρόσωπό τους και να λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για την συνεργασία των Αρχών των εμπλεκομένων κρατών καθώς και για τη διεθνή αναγνώριση των εγγράφων που χορηγούνται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Σκοπός της παρούσας Συμβάσεως της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως είναι η περαιτέρω ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για την συλλογή πληροφοριών περί της προσωπικής καταστάσεως και της ταυτότητας των προσφύγων που έχουν διαμείνει διαδοχικά σε περισσότερα κράτη αλλά και τον έλεγχο της ακρίβειας των πληροφοριών αυτών. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα αυξανόταν ακόμη περισσότερο η αποτελεσματικότητα του συστήματος που έχει δημιουργηθεί στο πλαίσιο του δικαίου των διαφόρων κρατών που έχουν κυρώσει την Σύμβαση της Γενεύης για την εφαρμογή του άρθρου 25 αυτής.

Την κύρωση της παρούσας Συμβάσεως της Commission Internationale de l'État Civil δεν καθιστά περιττή η ύπαρξη μιας άλλης διεθνούς Συμβάσεως με ανάλογο αντικείμενο. Πρόκειται για την Σύμβαση του Στρασβούργου της 15^{ης} Μαρτίου 1978, η οποία συνήφθη στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης και αφορά την συλλογή πληροφοριών και αποδείξεων στην αλλοδαπή προκειμένου για διοικητικά θέματα: εκτός του ότι η Σύμβαση αυτή δεν έχει υπογραφεί και κυρωθεί από την Ελλάδα, θα πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι η εν λόγω Σύμβαση έχει πολύ ευρύτερο αντικείμενο, δεδομένου ότι τα μόνα ζητήματα που εξαιρούνται της ρυθμιστικής της εμβέλειας είναι τα φορολογικά και τα ποινικά θέματα. Επιπλέον, στο πλαίσιο αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη η ιδιαίτερη κατάσταση των προσφύγων, η οποία και επιβάλλει, σε ορισμένες περιπτώσεις, ιδιαίτερη προσοχή όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα πρόσωπα αυτά. Τέλος, το άρθρο 12 της παραπάνω Συμβάσεως του Συμβουλίου της Ευρώπης προβλέπει ότι η σύναψή της δεν θίγει τις συμφωνίες που ενδεχομένως υφίστανται ήδη μεταξύ των συμβαλλομένων κρατών σχετικά με παρόμοια προβλήματα.

Θα πρέπει τέλος να παρατηρηθεί ότι η Σύμβαση της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως εκτός από τη διεθνή συνεργασία που εγκαθιδρύει, προβλέπει επίσης την άρση της υποχρεώσεως επικυρώσεως ή τηρήσεως άλλης ανάλογης διατυπώσεως, όπως το apostille, εν σχέσει προς τα έγγραφα που αφορούν την ταυτότητα και την προσωπική κατάσταση των προσφύγων και προέρχονται από τις Αρχές του κράτους καταγωγής τους. Αν και το συγκεκριμένο μέτρο δεν έχει άμεση σχέση με τον κύριο σκοπό της Συμβάσεως αυτής της CIEC, είναι και αυτό αναγκαίο για την εφαρμογή του προαναφερθέντος άρθρου 25 § 1 της Συμβάσεως της 28^{ης} Ιουλίου 1951 για τους πρόσφυγες.

Η Σύμβαση αυτή έχει ήδη κυρωθεί και εφαρμόζεται στην Αυστρία, το Βέλγιο, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και την Ολλανδία.

Άρθρο 1

Η συγκεκριμένη διάταξη έχει ως αντικείμενο την οργάνωση της συναργασίας των κρατών με σκοπό την συγκέντρωση πληροφοριών που είναι απαραίτητες για την χορήγηση εγγράφων που θα αντικαταστήσουν τις ληξιαρχικές πράξεις.

Η αρμοδιότητα για την έδοση των εγγράφων αυτών ανήκει στο κράτος της διαμονής του πρόσφυγα σύμφωνα με το άρθρο 2 της Συμβάσεως του 1951. Όπως διευκρινίζει το πρώτο άρθρο της παρούσας Συμβάσεως, αρμόδιο είναι το κράτος της «νόμιμης» διαμονής, δηλαδή της διαμονής που είναι σύμφωνη με το νόμο και την ισχύουσα νομοθεσία και η οποία πιστοποιείται από άδεια διαμονής. Είναι επομένως το κράτος αυτό που είναι αρμόδιο για την συλλογή, κατόπιν των σχετικών πληροφοριών, των στοιχείων που είναι αναγκαία για την κατάρτιση του εγγράφου το οποίο ζητείται και το οποίο προφανώς θα είναι ένα έγγραφο ή ένα πιστοποιητικό προσωπικής ή οικογενειακής καταστάσεως.

Όταν ο πρόσφυγας είχε προηγουμένως διαμείνει σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη, θα ήταν ευκαταίε, οι Αρχές των κρατών αυτών να παράσχουν πληροφορίες περί της ταυτότητας και της προσωπικής καταστάσεως του πρόσφυγα, όπως αυτές έχουν καταγραφεί από τις αρμόδιες διοικητικές Αρχές των συγκεκριμένων κρατών. Η παροχή των πληροφοριών αυτών δεν σημαίνει ότι η παρουσία του πρόσφυγα στο έδαφος του κάθε κράτους θα πρέπει να είναι κατ' ανάγκην νόμιμη. Πράγματι, ο αλλοδαπός που έχει πρόσφατα διαφύγει από μία χώρα διώξεως αυτού και βρίσκεται άσυλο, έστω και προσωρινό, σε ένα άλλο κράτος, υπόκειται στο πλαίσιο αυτό σε εξέταση από τις αρμόδιες υπηρεσίες σχετικά με το πρόσωπό του. Οι πληροφορίες που δίνει κατά την εξέταση αυτή είναι ιδιαιτέρως πολύτιμες και συχνά περισσότερο ακριβείς από αυτές που θα δώσει μεταγενέστερα, πολλές φορές πολλά χρόνια μετά την απομάκρυνση του από την χώρα της ιθαγένειάς του.

Το πρώτο άρθρο της εν λόγω Συμβάσεως της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως αναγνωρίζει συνεπώς στο κράτος της τρέχουσας διαμονής του πρόσφυγα το δικαίωμα να απευθυνθεί στα κράτη της προηγούμενης διαμονής αυτού και να ζητήσει τις πληροφορίες που τού είναι απαραίτητες. Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 1 διευκρινίζει ωστόσο ότι ανάλογο αίτημα δεν μπορεί να απευθυνθεί στο κράτος καταγωγής του πρόσφυγα, δηλαδή στο κράτος της ιθαγένειάς του ή, εάν πρόκειται για ανιθαγενή, στο κράτος όπου είχε τη διαμονή του και στο οποίο αισθάνεται εύλογο φόβο διώξεως για λόγους φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 1 της Συμβάσεως της Γενεύης της 28^{ης} Ιουλίου 1951 για το καθεστώς των προσφύγων. Επίσης το κράτος της διαμονής του πρόσφυγα θα πρέπει να απόσχει από την αποστολή ανάλογου αιτήματος για παροχή πληροφοριών, όταν η υποβολή του αιτήματος αυτού κινδυνεύει να αποβεί εις βάρος της ασφάλειας του ίδιου του πρόσφυγα ή των μελών της οικογένειάς του.

Τέλος, η τρίτη παράγραφος του άρθρου 1 διευκρινίζει ότι οι πληροφορίες που αποστέλλονται κατ' εφαρμογή της παρούσας Συμβάσεως δεν μπορούν να

χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς εκτός από την έκδοση εγγράφων σχετικών με την ταυτότητα ή την προσωπική κατάσταση του πρόσφυγα.

Άρθρο 2

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, η αίτηση για την παροχή πληροφοριών γίνεται μέσω ενός πολύγλωσσου εντύπου, το υπόδειγμα του οποίου περιλαμβάνεται σε παράρτημα της Συμβάσεως και το οποίο δεν μπορεί να περιλαμβάνει παρά πληροφορίες σχετικές με την προσωπική κατάσταση και την οικογένεια του πρόσφυγα. Το κράτος της τωρινής διαμονής του πρόσφυγα αναφέρει τις πληροφορίες που διαθέτει σχετικά με τα θέματα αυτά και την επαλήθευση των οποίων ζητεί από το κράτος της προηγούμενης διαμονής αυτού.

Η διαβίβαση της εν λόγω αιτήσεως και των πληροφοριών που περιλαμβάνει μπορεί να γίνει είτε απευθείας μεταξύ των Αρχών που έχουν ορισθεί για τον σκοπό αυτό από τα συμβαλλόμενα κράτη, είτε διά της διπλωματικής ή της προξενικής οδού.

Μετά τον έλεγχο της ακρίβειας των πληροφοριών που περιέχει η παραπάνω αίτηση αλλά και, ενδεχομένως, την αναφορά των πληροφοριών που η ίδια έχει στη διάθεσή της, η αρμόδια Αρχή του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, την επιστρέφει, χρονολογημένη, υπογεγραμμένη, συμπληρωμένη και σφραγισμένη στο αιτούν κράτος. Η εκπλήρωση των ενεργειών αυτών γίνεται το συντομότερο δυνατό και χωρίς να είναι απαραίτητη η καταβολή εξόδων.

Πάντως το κράτος στο οποίο απευθύνεται η παραπάνω αίτηση δεν θα παράσχει τις πληροφορίες οι οποίες ζητούνται, εάν εκτιμά ότι η ανακοίνωσή τους πλήττει τη δημόσια τάξη του κράτους αυτού. Αυτό θα συμβαίνει π.χ., όταν η δημοσιοποίηση ορισμένων στοιχείων περί προσωπικής καταστάσεως του προσώπου για το οποίο πρόκειται απαγορεύεται για λόγους προστασίας του ιδιωτικού βίου. Ανάλογη άρνηση παροχής πληροφοριών είναι θεμιτή στην περίπτωση που η ενέργεια αυτή θα έθετε σε κίνδυνο την ασφάλεια του πρόσφυγα ή της οικογενείας του.

Άρθρο 3

Η συγκεκριμένη διάταξη προβλέπει τον ορισμό της Αρχής που είναι αρμόδια σε κάθε κράτος να ζητήσει και να παράσχει τις πληροφορίες για τις οποίες πρόκειται στο πλαίσιο της παρούσας Συμβάσεως. Κατ' αρχήν θα πρέπει να πρόκειται για κεντρική Αρχή, η οποία και είναι εις θέση, σε μεγαλύτερο βαθμό από μία τοπική Αρχή, να εκτιμήσει την κατάσταση του πρόσφυγα και να κρίνει τις εγγυήσεις που θα πρέπει να υφίστανται στο πλαίσιο της προβλεπόμενης ανταλλαγής πληροφοριών. Παρ' όλ' αυτά τα ομοσπονδιακά κράτη έχουν τη δυνατότητα να ορίσουν περισσότερες Αρχές για τους σκοπούς της εφαρμογής της συγκεκριμένης Συμβάσεως. Η προαναφερθείσα ευρωπαϊκή Σύμβαση της 15^{ης} Μαρτίου 1978 (για την συλλογή αποδείξεων και πληροφοριών στην αλλοδαπή σχετικά με διοικητικά θέματα) προβλέπει επίσης τον ορισμό αρμοδίων Αρχών, πράγμα που εγγυάται την καλή εφαρμογή των διατάξεών της. Θα πρέπει πάντως να διευκρινισθεί ότι ο προβλεπόμενος ορισμός αρμοδίων Αρχών δεν σημαίνει ότι οι ίδιες αυτές Αρχές θα είναι επίσης αρμόδιες και για την

χορήγηση της ταυτότητας ή των εγγράφων προσωπικής καταστάσεως που ζητούνται από τον πρόσφυγα για τον οποίο πρόκειται σε κάθε περίπτωση.

Άρθρα 4-7

Τα άρθρα αυτά περιγράφουν το έντυπο της αιτήσεως παροχής πληροφοριών που προσαρτάται στην Σύμβαση και εμπνέονται από ανάλογες ρυθμίσεις άλλων Συμβάσεων της CIEC οι οποίες χρησιμοποιούν επίσης πολύγλωσσα έντυπα. Το άρθρο 7 απαλλάσσει από την υποχρέωση επικυρώσεως της αιτήσεως – η αίτηση αυτή αρκεί να φέρει ημερομηνία, να είναι υπογεγραμμένη και να έχει σφραγισθεί τόσο από την αιτούσα Αρχή όσο και από την Αρχή του κράτους από το οποίο ζητούνται οι πληροφορίες.

Άρθρο 8

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, δεν υπάρχει υποχρέωση επικυρώσεως (ή τηρήσεως άλλης ανάλογης διατυπώσεως) των εγγράφων περί της ταυτότητας ή της προσωπικής καταστάσεως των προσφύγων, τα οποία χορηγούνται από τις Αρχές του κράτους προελεύσεως αυτών. Αυτή είναι άλλωστε η πρακτική που ακολουθείται στα περισσότερα κράτη λόγω της αδυναμίας στην οποία βρίσκονται στην πράξη οι πρόσφυγες να εξασφαλίσουν την, κατά νομική ακριβολογία, επικύρωση των εγγράφων που τους αφορούν.

Άρθρα 9-15

Τα άρθρα αυτά αποτελούν τις τελικές διατάξεις της Συμβάσεως. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι εκτός από τα κράτη μέλη της Commission Internationale de l'État Civil, μπορούν να προσχωρήσουν στην Σύμβαση αυτή τα κράτη που είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης ή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το έντυπο της αιτήσεως παροχής πληροφοριών

Το έντυπο που προσαρτάται στην Σύμβαση περιλαμβάνει, στην **πρόσθια όψη**, τρία αυτοτελή μέρη:

- Το **πρώτο μέρος** προβλέπει την μνεία, εκ μέρους του κράτους που υποβάλλει την αίτηση για παροχή πληροφοριών, του τόπου και της περιόδου διαμονής του πρόσφυγα στο έδαφος του κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση. Είναι αυτονόητο ότι για να είναι δυνατή η εξακρίβωση της ταυτότητας του προσώπου για το οποίο πρόκειται καθώς και η αναζήτηση των πληροφοριών που το αφορούν, ο προαναφερθείς τόπος και χρόνος θα πρέπει να προσδιορίζονται με την μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια. Θα πρέπει έτσι να αναφέρεται η πλήρης διεύθυνση του προσώπου ή η ονομασία του καταυλισμού στον οποίο διέμενε αυτό. Το συγκεκριμένο τμήμα του εντύπου της αιτήσεως περιλαμβάνει επίσης την αναφορά των στοιχείων της αιτούσας Αρχής καθώς και της Αρχής στην οποία απευθύνεται το αίτημα (τίτλος και διεύθυνση).

- Στο **δεύτερο μέρος** περιέχονται πέντε στήλες. Η πρώτη, η οποία είναι και προτυπωμένη, περιλαμβάνει αρίθμηση της κάθε πληροφορίας καθώς και περιγραφή της φύσεως της κάθε μιας από αυτές. Δεν μπορεί να πρόκειται παρά για πληροφορίες σχετικά με τον πρόσφυγα, τον ή την σύζυγό του και τα παιδιά του. Σε περίπτωση λύσεως ή ακυρώσεως του γάμου θα πρέπει να αναφέρεται η ταυτότητα του/της συζύγου με τον/την οποίο/α έχει λυθεί ή ακυρωθεί ο γάμος. Η δεύτερη στήλη αφορά το κράτος το οποίο υποβάλλει την αίτηση και στο πλαίσιο αυτό μνημονεύονται, για κάθε μία από τις πληροφορίες, τα στοιχεία που διαθέτει το κράτος αυτό και των οποίων (στοιχείων) ζητείται η εξακρίβωση από το κράτος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση. Οι τρεις τελευταίες στήλες σκοπό έχουν να επιτρέψουν στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση να καταγράψει το αποτέλεσμα των ερευνών τις οποίες διεξήγαγε, αναλόγως του εάν οι πληροφορίες που έχει στη διάθεση του το κράτος αυτό συμπίπτουν με τις πληροφορίες του αιτούντος κράτους (στήλη 3) ή δεν έχει καμία σχετική πληροφορία (στήλη 4) ή έχει άλλες πληροφορίες. Στις δύο πρώτες περιπτώσεις θα τεθεί σταυρός σε σχέση με κάθε πληροφορία στην κατάλληλη στήλη. Στην τελευταία περίπτωση, το κράτος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα θα αναφέρει τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του.

Στην περίπτωση που σύμφωνα με το άρθρο 2, το κράτος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα παροχής πληροφοριών, εκτιμά ότι δεν μπορεί να παράσχει το σύνολο ή μέρος των πληροφοριών που έχουν ζητηθεί, θα διαγράψει τα αντίστοιχα τμήματα του εντύπου. Επίσης, εάν το ίδιο αυτό κράτος δεν έχει καταστεί δυνατό να εξακριβώσει την ταυτότητα του πρόσφυγα για τον οποίο πρόκειται, τότε θα περιορισθεί να επιστρέψει το έντυπο στο αιτούν κράτος, αφού προηγουμένως διαγράψει, στην τέταρτη στήλη, το τμήμα που αφορά το όνομα και το επώνυμο.

- Στο **τρίτο μέρος** του εντύπου καταχωρούνται οι ημερομηνίες και τίθενται οι υπογραφές καθώς και οι σφραγίδες των αρμοδίων Αρχών. Στο τμήμα αυτό περιλαμβάνονται, τέλος, τα σύμβολα που χρησιμοποιούνται για την συμπλήρωση του εντύπου (φύλο, ιθαγένεια, οικογενειακή κατάσταση).

Στην **οπίσθια όψη** του εντύπου περιλαμβάνεται, σύμφωνα με το άρθρο 6 § 3 της Συμβάσεως, η αναφορά στην εν λόγω Σύμβαση (η διευκρίνιση, δηλαδή, ότι πρόκειται για αίτηση που διαβιβάζεται κατ' εφαρμογή της συγκεκριμένης Συμβάσεως της Διεθνούς Επιτροπής Προσωπικής Καταστάσεως), η μετάφραση των σταθερών εγγραφών που περιέχονται στην πρώτη στήλη της πρόσθιας σελίδας του εντύπου και τέλος, μία περίληψη των άρθρων 4 και 5 της Συμβάσεως.

Για πρακτικούς λόγους, το έντυπο στο οποίο καταγράφεται το αίτημα για παροχή πληροφοριών καθώς και οι παρεχόμενες, ενδεχομένως, πληροφορίες είναι διαμορφωμένο κατ' αυτόν τον τρόπο ώστε να μπορούν να καταγραφούν στοιχεία σχετικά με την οικογενειακή κατάσταση του πρόσφυγα για τον οποίο πρόκειται σε κάθε περίπτωση, μόνον όμως σε σχέση με μία σύζυγο και τρία παιδιά. Σε περίπτωση πολυγαμίας θα πρέπει να γίνει χρήση και δεύτερου ή και τρίτου κλπ. εντύπου. Το ίδιο ισχύει και όταν ο αριθμός των παιδιών υπερβαίνει τα τρία καθώς και όταν ο

πρόσφυγας είναι **γνωστός υπό δύο ταυτότητες**. Σε ανάλογες περιπτώσεις τα χρησιμοποιηθέντα έντυπα θα πρέπει να αριθμηθούν.

Όσον αφορά τις πληροφορίες που θα πρέπει να καταχωρηθούν στο έντυπο, οι αρμόδιες Αρχές, τόσο του αιτούντος κράτους όσο και του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, θα πρέπει να φροντίζουν για την ευκρινή καταγραφή τους και την καταχώρισή τους κατά τρόπο που να σέβεται αυστηρά την ορθογραφία των επωνύμων, μικρών ονομάτων και των τόπων καθώς και την χρήση πεζών και κεφαλαίων γραμμάτων αλλά και τα σύμβολα που προβλέπονται από την Σύμβαση.

Θέτοντας τα ανωτέρω υπόψη της Βουλής των Ελλήνων εισηγούμαστε την ψήφιση του υποβαλλόμενου Σχεδίου Νόμου.

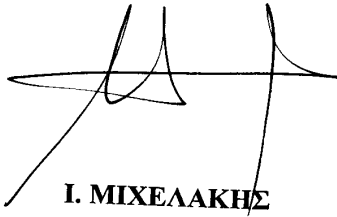
Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

**Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ**

E. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

I. ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

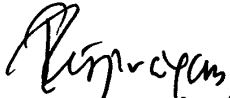
**ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

X. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

**ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ**

N. ΔΕΝΔΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

I. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ